

KVINDEN OG SAMFUNDET

Udgivet af

Dansk Kvindesamfund

Nr. 9.

Kontor: Nørregade 33, St.

3. Maj 1902.

Udgaar hveranden Lørdag.

18. Aarg.

Koster 50 Øre Kvartalet (+ 9 Øre i Postpenge i København. + 11 Øre i — i Provinserne.) Enkelte Numre 10 Øre.

Julie Laurberg,

Fotograf.

Hotel du Nord.

Indgang ad Porten.

Elevator.

Ærede Læsere af K. & S.!

Frugt, Grøntsager, Vildt, slagtet Fjerkræ, udmærket Fiskefars 60 Øre pr. Pd., henkogte Sager, alt i bedste Kvalitet, anbefales Dem fra

Sophie Jensen, Skovbogade 5.

Telefon 7015.

Varerne sendes overalt.

Sprogundervisning,

særlig **Tysk** og **Dansk**, gives af
Fru Anna Nording,
Nørregade 34, 3. Træffes 3—5.
(Anbefalet af Frk. Zahle.)

EMMY THULSTRUP.

Hjemmelavet Konfekt,
tilkendt eneste

Panoptikon V, 1ste Sal o. G.

Telefon 26543.

Marie Steffensens Skole

for Snitmønstertegning,

Tilskæring og Kjolesyning,

Zinnsage 2, 2. Sal.

Medarbejdere: Uffe Birkedal, Kristofer Jansen, Anton M. Jensen, Sigurd Trier m. fl.
Bestilles hos Postvæsenet. Pris: 1 Kr. Kvart.
Ekspedition: Gothersgade 129, København K.

Redaktøren træffes i sit Hjem, Amalievej 9, sikkrest 5—7.

Bøger og Blade bedes sendte til samme Adresse. Mundtlig Besked modtages paa Dansk Kvindesamfunds Kontor, aabent 8—7 og hertil bedes man henvende sig om alt Ekspeditionen vedrørende.

Tang Møller: Portræt af min Moder.

Kvindernes Kunst

paa

Foraarsudstillingen 1902.

Det var i Foraaret 1901, at Akademiraadet fandt sig nødsaget til at give de 1000 af Kvindernes 3000 Kr. tilbage i Statskassen af Mangel paa værdige (!) Ansøgere. Raadet havde vel ikke haft Tid at læse Listen rigtig igennem, den indeholdt saa gode Navne som: Johanne Krebs, Marie Carl-Nielsen, Helvig Amsinck, Charlotte Frimodt, Emma Meyer*) og fl., saa der var ingen Mangel paa kvalificerede. Marie Carl-Nielsen havde forud søgt „Ancherske“ men det fik Thod. Christensen. Vil nogen glæde sig over hans „Evas Datter“, som kvalificerede ham til det Legat saa betragte man hende; Statuetten staar lige ovenfor Trappen paa Charlottenborg. Hvis den havde været gjort af en Japaner og havde forestillet en Hun-Abe og var lavet til et Signet havde den sikkert været god. I Aar har Marie Carl-Nielsen faaet Ancherske. Legat, det er paaskønnelsesværdigt, at man har forandret Standpunkt fra i Fjor, hvor hun ej engang fortjente at faa af Kvindernes Penge, som Mændene ikke har Ret til eller Part i. Vi kan ogsaa glæde os over, at Anna Ancher endelig fik en Bestilling til Udstillingskomitéen: Portrætet af hendes Mand. Bertha Wegmanns udmærkede Portræt af Otto Bache var hidtil i denne Portræt-Suite det eneste Bevis for, at Kvinderne ikke stod tilbage; nu har

*) Man havde glemt at opføre hende paa den trykte Liste men hendes Ansøgning var rigtig indleveret i Følge hendes egen Opgivelse.

vi to, lad os haabe, at Johanne Krebs kommer med dette Aar, hun fortjener det. Johanne Krebs fik en Bronze-medaille i Paris 1900 for et Portræt, 1901 var hun heller ikke værdig til Kvindernes Penge (!). 1902 møder hun med et djervt, sjælfult og intelligent Portræt af Sjællands Biskop. Biskoppen er klart opfattet og godt karakteriseret, hans Udtryk er aandfuldt og det hele Billede kan hævde sig ved Siden af Axel Hou's forøvrigt fortjenstfulde, men lidt tørre og „bulede“ Portræt af Prof. Vilh. Petersen og Udstillingskomitéens andet, noget mumieagtigt forpinte Portræt af Etatsraad Dahlerup, ikke at tale om alle de græselige Uniformer, Rustninger, Kostumer og „flotte“ Udkast, som man finder altfor mange af.

Bertha Wegmanns 3 fortræffelige Portræter hører til Charlottenborgs bedste (det ene hænger slet i en mørk Krog) og foruden de alt nævnte har vi alvorlige og gode Arbejder, hvadenten man som Bertha Dorph. tager de store Mestre til Forbillede og maler sin Model med de simple Linier og de rolige Farver i Atelierets Lys og stemmer en Luft eller et Landskab sammen dermed som Baggrund eller som Margrethe Tuxen-Meyer følger den mere robuste Teknik fra Aarhundredets Slutning. Mellem disse to Yderpunkter finder vi flinke Forsøg paa lidt større Opgaver i Figurfaget. Har en og anden slaaet større Brød op, end hun har kunnet bage, skal det ikke regnes hende til Skade, næste Gang lykkes det bedre. Marie Sandholt's „Morgenglæder“ er saa elskværdigt og flinkt, den unge Moder kunde maaske have nøjedes med et

mindre Kuld, og Børnene burde vist have været mindre „velfriserede“ paa Morgenstunden, men der er saa meget godt i Idéen og Udførelsen, at det andet bliver en Biting. Hendes Studie af en gl. Dame er meget fint og dygtigt ligesom den lille Krukke med Nasturtsier, som Kunstforeningen har erhvervet.

Tony Møller har et større Figurbillede, maaske lidt for stort til Indholdet og lidt svagt i Tegningen af den siddende Dames Figur; af hendes Arbejder iaar er den unge Dames Portræt bedst, men ikke paa Højde med hendes Selvportræt et tidligere Aar eller med hendes „Portræt af min Moder“. I Brita Barnekovs smukke Interieur „Sotto voce“ kunde man ønske Konturen af den staaende Dames bortvendte Profil noget finere og skarpere tegnet og bedre modelleret og maaske det guldglimsende Haar noget dæmpet ned, da det skader Helheden i det fortræffeligt udførte Rum og tager Øjet fra den smukke siddende Person. Olga Smith's „I et Hvil“ er lykkedes helt, Henry Køsters Folkeviser-Motiv kun halvt — hun er strandet paa et Kvindehoved, men hun har taget godt fat og vender sikkert bedre tilbage ad Aare. Stadig tro imod sin Opgave og sit Maal: at give Blomsternes fine Farve, deres Fylde og deres udmærket udviklede Exemplarer, møder Augusta Dohmann med 4 fortræffelige Billeder, — maaske bærer Pastellen med Ferskener og en Lerkrukke Prisen. Vi har ikke mange der maler Blomster og døde Genstande saa deres Værker kan hævde sig en Plads og have Rang med god Kunst i andre Genrer; lad os da endelig skønne paa, at vi har nogle flere som kan det og glæde os over Suzette Holten's udmærket fine Blomsterbilleder og Anna Sybergs „Sæbeurter og Regnfang“ Hos Publikum skal den Genre ikke være i Kurs — hos Samlere vist heller ikke. Kan Folk virkelig ikke se, at Hollænderne: Fyt, Kalf, Heem, van Son, Seghers, Snyders og van Huysum m. fl. ere ligesaa store Kunstnere som: Backhuysen, Both, Hackaert og Mireveld o. m. fl.? Har man aldrig glædet sig over Jacomo Victor's „Duer“ eller Hondcoeter's „Høns“ og tør nogen fastslaa, at den Genre staar lavere end Landskabs og Marinemaleriet? Lad os fryde os over Elise Konstantin-Hansens herlige Svaner og hendes Tegninger til Broderier med Fugle og Fisk, Skildpadder og desl.: og lad os hævde, at det hun gør for Kunstens Udbredelse og for Smagens Udvikling i Befolkningen er langt mere værd end at male habile Landskabsbilleder i Sne-sevis. Jeg har hørt Malere, som har været Jury-medlemmer, mere end een Gang bedyre, at de ikke forstod sig paa Blomstermaleri — jeg tror det